Серія «ТРИ ВЕДМЕДІ»

Третій випуск

Джордж Равтледж

Три Ведмеді

Стецько Паляниця, тлумач

Накладня в екзилі

2022

ROUTLEDGE'S

NURSERY PICTURE BOOK,

CONTAINING UPWARDS OF

SIX HUNDRED AND THIRTY ILLUSTRATIONS.

WHAT A NICE BOOK!

LONDON:
ROUTLEDGE, WARNE, AND ROUTLEDGE, FARRINGDON STREET:
AND 56, WALKER STREET, NEW YORK.
1862.

Digitized by Google

George Routledge

The Three Bears

London
1862

Анотація

Три Ведмеді з «Равтледжової діточої мальованої книжки» (Routledge’s Nursery Picture Book) 1862 року постають за ведмежу родину, а ще їх усіх названо на ймення: Татко Бурмило (Papa Bruin), Мамця Бланя (Mammy Muff) й любий Мацюпуня (Tiny). Ролю шукайбіди відбуває настирлива невеличка дівчинка на м’я Срібні Пуклі (Silverlocks).

Правові вваги Усі без винятку використані в сій книжечці текстові та графічні матеріяли перебувають у вільному доступі в Інтернеті, хтобудь може безперешкодно отримати їх самотужки з первітних уселюдних джерел; також їх усі вільно змінювати та/чи поширювати, якщо не зазначено инше.

До суспільного надбання (public domain) належать:

- первотворний текст та заголовна сторінка з його джерела[1] — у США, бо твір уперше оприлюднено до 1 січня 1927 р.; а також у всему світі, бо його автор, Джордж Равтледж (George Routledge), помер понад сто років тому;
- Равтледжовий із синами логотип — у США, бо його вперше оприлюднено до 1 січня 1927 р.; а також у всему світі, бо до суспільного надбання належить джерело[2], що містить логотип;
- кунштик із ведмежою родиною — у США, бо його вперше оприлюднено до 1 січня 1927 р.; а також у всему світі, бо авторка джерела[3], що містить кунштик, і ймовірний автор самого кунштика, Френсіс Елізабет Берров (Frances Elizabeth Barrow), відома також як Тітонька Фанні (Aunt Fanny), померла понад сто років тому;

[1]Routledge's nursery picture book, London, Routledge, Warne, and Routledge, 1862, pp. 30-31.

[2]Sarah Fielding, The Adventures of David Simple, London, Routledge & Sons Limited, 1904, p. 7.

[3]The Apple Dumpling and Other Stories for Young Boys and Girls, London, Addey & Co, 1852.

- инші кунштики — у США, бо їх уперше оприлюднено до 1 січня 1927 р.; а також у всему світі, бо всі їхні вірогідні автори[4] померли понад сто років тому;
- знаки про суспільне надбання та LaTeX, бо вони є за спільну власність та не містять авторство.

Також до суспільного надбання належать, бо до їх застосовано ліцензію Creative Commons CC0 1.0 Універсальна (CC0 1.0) Передання до Суспільного Надбання:

- перетлумачений текст;
- графіка від Creative Commons.

Тлова рамця та серійний кунштик на заголовній сторінці атрибуції не потребують (див. Pixabay License).

Черенки DejaVu зужито згідно з DejaVu Fonts License.

Усі торгівельні марки та послужні знаки належать їхнім відповідним власникам.

Подяки Первотворний текст разом із заголовною сторінкою та кунштиками звантажено з Ґуґл Книг (Google Books).

Кнопку звантажено із сайту Creative Commons.

Решту графічних матеріялів звантажено з Інтернет Архіву (Internet Archive), Вікісховища (Wikimedia Commons) та Pixabay.

Видрук готовано в Overleaf, хмарному редакторі на LaTeX. Зужито черенки DejaVu.

[4] Див. тутки.

Переднє слово від тлумача Первітні дієвці із Савзієвої «Сторії про Три Ведмеді» 1837 року з плином часу не лишалися незмінними. Першою 1850 року пішла зіпсута невеличка Бабця, поступившись Кандалловій Сріблястоволосці (Silver-hair); прецінь ім’я се мінливе буде ще довгенько.

А от суто чоловічий ведмежий гурт поволі став набувати родинних рис. Перша з’ява ведмежої родини трапилась 1852 року на кунштику до передруку Савзієвої «Сторії...» зі збірки «The Doctor» у «Яблуковому варенику та инших сторіях для малих хлоп’яток і дівчаток» (The Apple Dumpling, and Other Stories for Young Boys and Girls) од Тітоньки Фанні (Aunt Fanny). Певна річ, у відданому первотворному тексті лишився той самий чоловічий ведмежий гурт.

В їдній з одмін 1858 року більші Ведмеді постають за брата й сестру, а ще й за кумпелів для меншого Ведмедя. Близько 1860 року ведмежа трійця постає за родину (старий Неньо-Ведмідь, Неня-Ведмедиха та невеличкий Хлопчик-Ведмідь) що в тексті, що на малюнках.

Третій випуск серії «Три Ведмеді» зазнайомить зацне читацтво не просто з ведмежою родиною; бо у тотій родині кожен Ведмідь наречений на м’я. Здоровезний, Великий Ведмідь став теперки Татусь Бурмило (Papa Bruin), Середковий за розміром Ведмідь — Мамуся Бланя (Mammy Muff)[5], а Невеличкий, Малий, Крихітний Ведмідь — Мацюпуня (Tiny).

Ролю шукайбіди, як і в Кандалла, відбуває настирлива невеличка дівчинка на чережне м’я Срібні Пуклі (Silverlocks).

[5]Тлумачити «Muff» із англійської в українську достотно як «Муфта» (жіноче вбрання, у нашому трапунку — хутряне, гріти руки) не виглядало на гарне, бо хто наразі вже пам’ятає тоте вбрання; натомість наявний у рідній мові технічний омонім (з’єднувач) одразу заступить читальнику первітний сенс. Слова «Блам», «Блан», «Бланя» (хутро, хутряне вбрання) — рідкісні птахи в українській мові; зустрінеш їх у Свидницького й Федьковича хиба, та ще в Грінченковому та Ніковського словниках. Водночас болгарська, польська, словацька, чеська, ба румунська й німецька мови мають співзвучні слова з тим самим сенсом (див. Етимологічний словник української мови, т. 1, с. 205).

Ведмежа родина (1852)

Равтледж пожвавив сюжет, суттєво скоротивши первотворний текст коштом причинних зв’язків та численних повторів, що допевне послабило пізнавальні впливи; прецінь поправна моральна оцінка негідних дій ледві чи постраждала.

Стецько Паляниця,
в екзилі, травень 2022 р.

ТРИ ВЕДМЕДІ

Настирлива невеличка дівчинка на м’я Срібні Пуклі[6], про своє сяйне кучеряве волосся, зачала їдної днини безугавно збирати дике квіття. Вона ввійшла до гаю й небавом прийшла у відлюдне місце, а тамки був затишний невеличкий будинок, а його заселяли три Ведмеді, що їх тоді не було вдома. Зухвала невеличка блазнючка перше кинула оком у відчинене вікно, а тоді нахабно вступила до будинку, небагато міркуючи, який саме нарід мешкає тамки.

Наразі три Ведмеді були вийшли на шпацір[7]. Найбільший із них був Татусь

[6]У первотворі: Silverlocks.
[7]Прогулянка.

Три Ведмеді шпацірують у гаї

Бурмило[8], що був дуже ломакуватий; наступна за розміром була Матуся Бланя[9]; а найменший із трьох був їхній любий Мацюпуня[10]. Перше вони лишили домівку, Матуся Бланя була поналивала юшку, щойно зготовану на обід, у три слоїки, ріжні за розміром, стигнути на столі. Як Срібні Пуклі нашукала юшку за її гострим пахом, вона вельми звеселилася й надумала вгамувати голод, з’ївши пайку в невеличкому слоїку, що їй вона найбільше припала до смаку; то вона стала навколішки на ослін перед ним і за помогою Мацюпуніної ложки небавом спустошила його слоїк.

По сьому, дещо зморена, вона роззирнулася за гарним сідалом і побачила тамки три стільці, ріжні за

[8]У первотворі: Papa Bruin.
[9]У первотворі: Mammy Muff.
[10]У первотворі: Tiny.

Срібні Пуклі їсть Мацюпуніну юшку

розміром; їй запав ув око найменший, тотий, що належав Мацюпуні, і вигойдувалася на йому, заки не потрощи́ла. Срібні Пуклі ниньки на сон знемогла й узялася сходами до опочивальні; тамки вона виявила три ліжці, два великі, а їдне дуже мале, і поспитавши їх їдне по їдному, вона втелющилася в найменше й невзабарі міцно заснула.

Натоді три Ведмеді були вернули й, уступивши до будинку, притьмом закричали їден по їдному: «Хто був у мої юшці?» Бідолашний Мацюпуня був найсердитіший, бо виявив, що не тіко його юшка геть ізникла, але й що його невеличкий стілець потрощено.

Усі три Ведмеді тоді побігли сходами подивитися, чи є хто тамки. Перше вони виявили, що постілі всі покуйовджено, і вони

Срібні Пуклі сидить
на Мацюпуніному стільці

Срібні Пуклі спить у Мацюпуніному ліжку

Мацюпунін гнів про зниклиу юшку

закричали сердито, їден по їдному: «Хто порушив мою постіль?» Але Мацюпуня, роззиравшись уважніше за своїх батьків, помітив Срібні Пуклі, що міцно спала в його ліжечку; се спонукало його заволати пронизливим голосом: «Йой! тутки невеличка дівчинка, що порушила мою постіль!», мавши такий лютий вигляд, який тіко міг би мати молодий Ведмідь, що був утратив свій обід.

Срібні Пуклі прокинулася під великим трепетом, і забачивши, що вікно було на щастя відчинене, стрибнула до його, перше Ведмеді здужали зловити її, вистрибнула вікном і необзир[11] побігла домів якомога хутчіш. Її переляк поправно покарав її за її непослух і пусту цікавість.

[11]Неоглядки, куди видко.

Срібні Пуклині переляк і втеча

УСІ ВИПУСКИ

https://paljanytsja.wordpress.com/

ВИПУСК ПЕРШИЙ. Роберт Савзі. Сторія про Три Ведмеді (1837).

ВИПУСК ДРУГИЙ. Джозеф Кандалл. Сторія про Три Ведмеді (1850).

ВИПУСК ТРЕТІЙ. Джордж Равтледж. Три ведмеді (1862).

ВИПУСК ЧЕТВЕРТИЙ. Джозеф Джейкобс. Дряпко (1894).

ВИПУСК П’ЯТИЙ. Вільям Воллес Денслов. Денсловові Три Ведмеді (1903).

ВИПУСК ШОСТИЙ. Гамільтон Райт Мабі. Три Ведмеді (1905).

ВИПУСК СЬОМИЙ. Леонард Леслі Брук. Сторія про Три Ведмеді (1905).

ВИПУСК ВОСЬМИЙ. Флора Енні Стіл. Сторія про Три Ведмеді (1918).

ВИПУСК ДЕВ’ЯТИЙ. Кетрін Пайл. Золоті Пуклі та Три Ведмеді (1918).

ВИПУСК ДЕСЯТИЙ. Кунштики про три Ведмеді (1831–1890). Упоряд. Стецько Паляниця (2022).

ВИПУСК ОДИНАДЦЯТИЙ. Стецько Паляниця. лев толстой як дзеркало «руZZкага міра»: прикладом казки про три Ведмеді (2022).